

der var mange, der havde faaet Betænk-
lighed ved Sagens Ordning, ganske vist
navnlig i Kjøbenhavn. — Det er ingen-
lunde min Mening, at Lovforslaget, saa-
ledes som det nu er vedtaget af dette
Ting, ikke skulde kunne undergaa nogen
som helst Forandringer, og flere af de
Forandringer, det ærede Medlem
anthydede, høre til dem, som jeg egentlig ikke
kan se, at der er nogen særlig Betænk-
lighed ved at gaa ind paa. Kun et Punkt er
der, som jeg lagde megen Vægt paa under
Forhandlingerne i det andet Ting, og som
jeg lagde megen Vægt paa ikke alene for
Kjøbenhavn — saaledes som den sidste ærede
Taler — men som jeg tror, at man ogsaa
maa lægge megen Vægt paa uden for Kjø-
benhavn, i Særdeleshed i alle Tilfælde i de
store Kjøbstæder, som vi jo nu have flere af.
Det er, at der er en Myndighed til ad-
ministrativ Vej at fjerne den Fæstemand,
man maa anse for at have gjort sig skyldig
i Misbrug. Jeg tror ikke heller, at det gaar
an uden for Kjøbenhavn, navnlig naar For-
holdene ere lidt større, alene at blive staa-
ende ved det, at man ved Lov og Dom kan
faa den paagældende fjernet, naar han gør
sig skyldig i Overtrædelse af sin Pligt. Thi
man vil dog, ligesom i Kjøbenhavn, meget
ofte strande paa, at man ikke vil kunne føre
et strengt juridisk Bevis, og man vil saa-
ledes kunne blive nødt til at admittere en
saadan Mand til sin Virksomheds Fortsæt-
telse, uagtet man er overbevist om, at han
driver forskellige Misbrug. Det er det, som
jeg har hævdet, og som jeg tror, man maa
lægge Vægt paa, i Særdeleshed hvor For-
holdene ere lidt større. Hvor Forholdene
ere ganske smaa, saaledes at man kender hin-
anden nøje, kan der jo være noget i, hvad
den sidste ærede Taler bemærkede, at der
vil den offentlige Mening have en noget
større Styrke, men det er dog altid misligt,
at løbe an paa, at den offentlige Mening
skal være et tilstrækkeligt Værn mod den
Slags Misbrug. Man ser ikke saa ganske
sjældent i den Slags og lignende Forhold,
at Folk virkelig kunne trodse den offentlige
Mening og dog kunne bevare Søgning hos
en vis Del af Publikum. Det have vi des-
værre set paa andre Omraader, f. Eks. Sag-
førerraadet, og jeg er vis paa, at det
ogsaa vil kunne ske paa dette Omraade. Da
der ikke foreligger Vædringsforslag her, skal
jeg ikke forbyde mig videre i disse Bemærk-
ninger, men udtale, at jeg, ligesom den sidste
ærede Taler, vil haabe, at man ved For-
handlingen i det andet Ting, og senere ved
Forhandlingen mellem det andet Ting og
dette, vil komme til en Ordning i dette For-

hold, som man, i alt Fald indtil videre, kan
flaa sig til No med.

Ordføreren (Goss): Jeg vil paa
Flertallet af Udvalgets Begne tillade mig
at opfordre Tinget til at vedtage Forslaget
her ved 3dje Behandling, saaledes som det
er vedtaget ved 2den Behandling. Der har
ikke foreligget nogen Anledning for Udval-
get til at tage under Overvejelse mellem
2den og 3dje Behandling mulige Vædringer
i Forslaget, saaledes som det er vedtaget.
De Anthydninger til forskellige Vædringer,
der iøvrigt holde sig paa Forslagets Grund,
som nys blev fremhævet af et æret Medlem
af Tinget (Th. Nielsen) have ikke foreligget
for os til Overvejelse og foreligge jo heller
ikke nu, og jeg kan altsaa ikke i Øjeblikket
udtale mig om, hvorledes Flertallet vilde
stille sig til Vædringer i den Retning, hvis
de kom til at foreligge paa den Maade, at
de bleve vedtagne i det andet Ting. Der
foreligger altsaa for Tiden — uden at jeg
dermed skal udtale, at Udvalgets Flertal vil
stille sig afvisende over for enhver saadan
Vædring — ikke noget, der kan foranledige
os til anden Henstilling til Tinget end at
vedtage Forslaget uforandret, saaledes som
det blev vedtaget ved 2den Behandling.

Da ingen yderligere ønskede at udtale
sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive
tilstillet Folketingets Formand for at frem-
mes i det andet Ting.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden og sidste Behandling af
Statsrevisorerne's Betænkning over
Statsregnskabet for Finansaaret
1888—89.

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 615 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg
B. Sp. 31 ff.)

Der var uden for Betænkningen ikke stillet
noget Vædringsforslag.

Ingen begærede Ordet.